

Fransa'nın Kararı Bağlamında 1915 Olayları Üstüne Bir Not: "Kalleşliğin ve Kardeşliğin Soy Kütüğü"

İçeriği Yazan: [Vedat KOÇAL](#) [1] Zaman: Cum, 23/12/2011 - 20:49

destan gibi yaşayan yaşlılar gördüm;
çınarlar, meşeler, ak kavaklar; yaktılar!..
alıçlar vardı, şilanlar..
yaban ördekleri inerti dağ gölümüze,

turnalar semah tutardı gönlümüzde,
leylekler gelip yuva kurardı başımızın üstüne;
bildiğimiz tek acılı kuş bepuk'tu o zaman

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

ürperir derinden burkulurdu kalbimiz;
o ılığı duyduğumuz an,
yanlışlıkla kardeş katili olan birinin,
acısından kuş olup dağa çıkmasını,
bepo, keko demesini dağ rüzgarı ile,
kardeşlik özlemiyle uçurum şarkısı olmasını,
bepo, keko, kam kışt mı kışt, kam şüt mı şüt..

..
anlat dedi eski bir anı,
anlat uçurum kıyısı solgun dünyayı,
ordan başlasın artık barışmaya insanlık,
dönsün herkes kendi menekşe tarlasına,
umudum ondandır, sevincim ondan,
bepo, keko, kam kışt mı kışt, kam şüt mı şüt,
kam, şüt mı şüt, bep,o keko, bepo, keko.."

"Uçurum şarkısı"ndan

..
Bir uçurum şarkısı bu: düştüğümüz yerden birlikte kalkmak için; bir daha düşmemek için..

..

Kimisi, "düşmanımın düşmanı dostumdur" der, Türkiye ulus-devletini zayıflatacağını düşündüğü, abd-ab merkezli, emperyalizm işbirlikçisi/hizmetçisi diaspora politikalarının yaygaracılığını yapar; bir halkı maktül, diğelerini katil ilan eder; birinin ötekine karşı intikamını meşru görür; diğlerinin katillik suçlamasını kabulünü ve özrünü/ cinayet suçunu tazminini ileri sürer, böylece, halkları birbirine düşürmekten beslenen emperyalizm hizmetçisi milliyetçilik politikalarını, hem de hiç utanmadan, sıkılmadan Sol-Sosyalizm adına, körükler ha körükler; oysa, böylece, ve gerçekte, kaynağını, Cumhuriyet'in, doğası gereği feodalizmi tasfiye mücadelesinde, önce sınıfsal, ve sonra dinsel-etnik kökenlerinde yarattığı mağduriyetlere dayalı, ve kuşaktan kuşağa aktarım yoluyla bilinçaltılarını zincire vuran psikolojik koşullanmışlıklarıyla, Cumhuriyet'in kurucu iradesinin ve kadrosunun İttihatçılık kökeni üzerinden, Türkiye Ulusal devletini simgeleyen Mustafa Kemal-Kemalizm imgelerini vuracaklarını hesaplar.

Ne yani, asırlardır birlikte yaşayıp giden iki kardeş halktan biri, durup dururken, birkaç İttihatçının önüne düşmesiyle, birdenbire milliyetçi kesiliverdi de, tutup komşusunu mu doğradı?

Kafkasya'da, Yugoslavya'da, Irak'ta olan da bu mudur; bu kanlı sahnede, biri yerde yatan ölü, diğeri elinde kanlı silahıyla katil rolü oynayan yalnız iki oyuncu mu vardır; ya sahne arkasındaki suflör, oyuncularını yönlendiren rejisör, onlar neredeler?

Bilinçaltlarındaki feodalizm zincirlerini, emperyalizmin ulus-devlete vuran politikalarının elinde bir tasmaya, böylece kendilerini de emperyalizmin ileri karakollarının bahçesindeki bekçi köpeğine dönüştüren vatansızlar için, onlar yokturlar; ortada bir cinayet vardır; Ermeniler maktül, Türkiye halkı da ellerinde Ermeni, ve sonra elbette Kürt kanı, kanlı bir katildir.

Diğer yanda da, kimisi ısrarlı: "Ermeni soykırımı emperyalist bir yalandır" bu yakada da, bir halkın toptan sürgününün, yüzbinlercesinin ölümünün trajik gerçekliğine, gözlerini, daha önemlisi akıllarını ve vicdanlarını kapatıp, yaşanan tarihsel gerçekliği "tarihsel yalan-emperyalist plan" diyerek yok sayan, bununla yetinmeyip, kendi körlüklerini başkalarına da "yurtseverliktendir" diye dayatmaya çalışan, dediklerini kabul etmeyenleri "vatan haini-işbirlikçi" ilan eden, akıllı, vicdanı, insanlığı kör ulusalcılar, ve yanları sıra, her nasıl oluyorsa "ulusal solcular"..

Ne yani, bu yüzbinler, gezi olsun diye mi, can sıkıntısından mı, evlerini barklarını, mallarını, yurtlarını bırakıp düştüler tehcir yollarına; ve yalancılıktan mı öldüler, yüzbinlerle?

Velhasıl, trajik bir tarihsel olayın, acı anılarını geçmişe ve halkların kardeşliğine gömmeyi dilemek/önermek başkadır, ama, o olayın hiç olmadığını, yaşanmadığını varsaymak, gerçekliği inkar başkadır. Bu yazıya konu, 1915 Ermeni kıyımı-tehcir olayının emperyalizmin propagandasına konu edilmesini kınamak/yanıtlamak başkadır; bu kıyımın hiç yaşanmadığını, gerçekte hiç kimsenin ölmediğini ileri sürmek başkadır; ve aralarında, tarihe karşı dürüstlük-yalancılık üzerinden bilimsel olduğu kadar insani bakımdan da erdemlilik/erdemlilik farkı vardır.

Milliyetçiler, karşılıklı kirli ve yalancı tezlerini yarıştıradursunlar, Lenin'in, "*çok öğretici ve çok gülünç bir görünüm ile karşı karşıyayız: burjuva liberal fahişeler, devrim çarşafıyla örtünmeye çalışıyorlar*" diyerek, yüzlerindeki karanlık peçeyi kaldırıp, olanca çirkinliklerini gösterdiği bu sahte solcu-gerçek milliyetçilerin kurduğu mungenenin arasında sıkışmışlığa tutsaklığı kabul etmeyen Bilimsel Sosyalistlerin de söyleyecek sözü vardır elbette:

1- Teorik olarak, Namık Kemal benzeri Tanzimatçı Jön-Türk dönemi aydınlarının, pratik olarak ise, 1908 Devrimi'yle İttihat Terakki'nin "Osmanlılık" adı altında kurduğu ütopyik enternasyonalizmin, Balkan Savaşları sonundaki ayrılıklarla düş kırıklığına dönüşmesi karşısında, ve etki-tepki süreci içinde doğan bir karşı-milliyetçilik olarak ürettiği "Türkçülük" politikasının, Osmanlı coğrafyasındaki çok halklılık -çok kültürlülük gerçeğini red olarak yükselişinin bu büyük trajide önemli bir aktör oluşu, öncelikle dile getirilmelidir.

2- Çarlık Rusyası'nın, I. Dünya Savaşı öncesinde, Reval görüşmeleri ve Paris sözleşmesinde ortaya koyduğu Pan-Ortodoks, Pan-Slavizm politikalarının, Ermeni kitle üzerinde yarattığı ve İttihatçılığın yöneldiği Türkçülük siyasetinin de, etki-tepki süreci içinde katkısıyla büyüyen milliyetçi etki, göz ardı edilmemelidir; merkezi anlamda "Taşnaksutyun" örgütlülüğü ve yerelde silahlı çeteler eliyle yürütülen Ermeni milliyetçisi saldırılar da, aynı Tehcir trajedisine olduğu gibi, Doğu Anadolu coğrafyasında halen ortaya çıkarılmaya devam edilen toplu mezarlarla somutlaşan, ve "Ermeni mezalimi-zulmü" adıyla kuşaktan kuşağa aktarımla anılagelen binlerce yoksul Türkiye köylüsünün kitlesel kırımının faili olmuştur; gerçekliği görme-ifade etme erdemini, sağduyusunu etnik-dinsel koşullanmışlığının eliyle boğmamış olan her insan için, bu kırım da, en az Tehcir kırımına kadar gerçektir.

Yani, aynı Türk milliyetçiliğinin olduğu gibi, Ermeni milliyetçiliğinin ellerinde de halkın kanı vardır; böylelikle, adı ve adresi ne olursa olsun, milliyetçilikler, doğdukları ve doğurdukları kanda birleşirler, öz kardeşirler.

3- Tehcir yolları üzerindeki coğrafyalardaki, Osmanlı merkezi yönetiminin kurumsallaşma yetersizliğinden doğan devlet denetimsizliğinden kaynaklanan, ve II. Abdülhamid'in, bölge Kürtlerini merkeze bağlamak amacıyla kurdurduğu "Hamidiye alayları"nın, bu süreçte önemli bir aktör olarak yer aldığı Tarihçilerce genel kabul gören yağma-çapulculuk hareketlerinin, ölümlere önemli ölçüde katkısı olduğu bilinmektedir.

4- Genellikle kentsoylu/yerleşimli ve ticaretle uğraşan Ermeni toplumuna ait varlıkların, bölgedeki yoksul köylülüğün iştahını kabartması, -ki bugün bile, Doğu-Güneydoğu Anadolu coğrafyasının, elinde

tarama aygıtlarıyla, Ermenilerden kaldığı varsayılan altınların-hazinelerin peşinde dağı taşı eşenlerle dolu olduğu bilinmektedir- özellikle Doğu Karadeniz dağlarından Erzurum yaylalarına yönelen göçler örneğinde, yerel-köylü çeteciliğinin, yer yer Ermeni milislerine karşı savunma çapını aştığı ve yağma-el koyma mücadelesine dönüştüğü bir gerçekliktir; bugün, özellikle Erzurum'un Rize ve Trabzon'a bakan dağ köylerinin çoğunun eski adının Ermenice olması, buna karşın köylülerin çoğunlukla Karadeniz kökenli oluşları, buna bir göstergedir.

Sonuçta, 1915 olayları, milliyetçilik üzerinden kapitalizmin kanlı-karanlık tarihinin bir parçasıdır; halkların birbirini doğrayışdır; halklardan birini diğerine karşı "katil" ilan etmekse, başta silah endüstrisinin kazanç kapısı olmak üzere, emperyalizmin kışkırtıcı ekonomisinin hizmetkârı olmaktan başka bir şey değildir.

Yugoslavya'nın dağılışıdan sonra, halkların birbirlerini doğrayarak yarattıkları ve içinde kendilerinin de boğuldukları o vahşet, o kan deryası, anlayana derstir; anlamayana ise, atalar, davul zurna da az demiştir.

1915'te Ermeni insanlar, kitleler halinde katledilmişlerdir; ve katilleri, Türkiye halkı değildir; ne Ermeniliğin intikamı, ne de Türkiye halkının özrü, halkların istemi/gerçekliğidir; bunu söyleyen dil, şeytanın/küresel emperyalizmin, ve onun ileri karakolunun bahçelerinde beslediği milliyetçilik adlı saldırgan köpeklerin havlayışdır.

Büyük Ekim Devrimi'nden sonra kurulan Ermenistan Sosyalist Cumhuriyeti ile genç Türkiye Cumhuriyeti arasındaki ilişki, bu anlamda öğretici, yol göstericidir. ¹

Mustafa Kemal'i ve Cumhuriyeti'i mi, hayır, Lenin'i ve Ekim Devrimi'ni kastediyoruz daha önce; 1915 Trajedisini, Ekim Devrimi ile halkların emekçi kardeşliğine gömen kuşkusuz Lenin'dir.

Ve çünkü, söylerken, sözümüze değil, bize vurmak, "sosyal faşist" falan demek, bizi, kınadığımız milliyetçilikle suçlamak, elbette kolaydır; ama konuşan ve her bir cümlesi acımasız bir tokat gibi savrulan, her bir darbesiyle yüzlerindeki maskeleri bir kez daha indiren Lenin olunca, utanmak bilmez yüzlerinde, yedikleri tokatın/tokatların kızarıklığı ve acısıyla suskunluğa gömülmektedirler; bize bol keseden pazarladıkları cehaletleri bir yana, Lenin Usta'yla tartışmaya girecek kadar da cesur değildirler, Lenin konuşunca onlar hep susarlar; o halde, son sözde, ve işte yine, Lenin Usta konuşsun, onlar, sussun:

"..ulusal sorun üzerine ağız kavgalarına, yalnızca Sosyalizm son verebilir." ²

Nihayet, Lenin'in teorisini doğrulayan pratik kanıt olarak, Doğu Anadolu'dan Yugoslavya'ya, Kafkasya'dan Irak'a, ve 1915'ten '17 Ekimi'ne, '17 Ekimi'nden '97'ye, ve bugüne dek tarihin gösterdiği, kanın kırmızısını, ancak Sosyalizm'in kızılının durdurduğu, ve Sosyalizm'in kızılından sonraki her rengin mutlak kan kırmızı olduğudur.

Ve son olarak, Lenin'in önderliğindeki, Komünist Enternasyonal'in Ermeni sorunu ve tehciri üstüne, Ermenistan Sovyet Cumhuriyeti'ne seslenen, 29 Haziran 1920 tarihli bildirisi, bu tarihsel tartışmanın son cümlesini ve son noktasını koymuştur:

"Yıllar boyunca Kürtlerin Ermenileri kestiğinden söz edip sizi Sultana karşı mücadeleye kışkırtan ve bu mücadeleden her gün yeni kârlar elde eden yabancı sermayenin çevirdiği dolapların kurbanı oldunuz; savaş sırasında bunlar size bağımsızlık vaat etmekle kalmadı; tüccarlarınızı, öğretmenlerinizi, papazlarınızı Türk köylüsünün topraklarını istemeleri için kışkırttı; böylece, Ermeni ve Türk halkları arasında bir mücadeledir sürecektir, onlar da bu mücadeleden sürekli kâr sağlayacaklardır; çünkü sizlerle Türkler arasında huzursuzluk hüküm sürdükçe, İngiliz, Fransız ve Amerikan kapitalistleri, Türkleri bir Ermeni ayaklanmasıyla tehdit ederek gemleyebilir, Ermenileri ise Kürt kıyımı tehlikesiyle korkutabilirler." ³

Gerisi mi, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarıcı ve boş konuşmasından ibarettir. ⁴

Vedat KOÇAL

vedat.kocal@politikadergisi.com

KAYNAKÇA:

¹ <http://www.turkiyat.selcuk.edu.tr/pdfdergi/s24/benhur.pdf>

<http://tez.sdu.edu.tr/Tezler/TS00830.pdf>

² *Ulusal Sorun Ve Kültürel Özerklik, V.I. Lenin, çev. Sibel Özbudun, Ütopya yay. 2000*

³ *Birinci Doğu Halkları Kurultayı Bakü 1920 (Belgeler), Kaynak Yay. 1999*

⁴ *Ekim Devrimi'nin Ermeni milliyetçiğini dizginleyen ve emperyalizmin hizmetine koşulmasının önüne geçen Sosyalist politikalarına karşı çıkan Ermenistan ve diaspora milliyetçi politikalarına bir örnek olarak:*

<http://news.am/tur/news/51443.html>

<http://www.int.armradio.am/tur/?part=1&id=90042>

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [Tarih](#) [3]

Kaynak URL (16/04/2024 - 06:26 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/fransanin-karari-baglaminda-1915-olaylari-ustune-bir-not-kallesligin-ve-kardesligin-soy-kutug>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/vedat-kocal>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>